

ÖZLEMENK YORGUNLUKTUR

Ne çok denizlerden geçtim ne çok şehirlerden
Yüzümü değıştirmede çiçek bozuğu güller
Paylaşmıyorum artık ne kadar acı varsa benim
Bir dađ bir dađa eklenir, bir nehir kalbime
Rüyalarımın rengi kaç vakittir yakışmıyor yüzüme
Bir dünya sıkıştı kaldı içime, hüznü kalbime eş
Ben ne zaman gitmek desem yangın çıkıyor bir yanımda
Hangi yana dönsem uzuyor bir sızı içimde kıvrıla kıvrıla

Sımsıcak bir hayalin gölgesi var duvarda
Nasıl da atıyor kalbim hasret var ne de olsa
Nereye düşse yolum bir tufan sanki gurbet
Bir gülüş saklıyorum çok eskilerden kalan
Kalbimi diriltten, içime renk katan taze bir gülüş
Vakitsiz bir selam çokça diriltiyor artık içimin karanlıklarını
İyi haberler, ne kadar iyisiniz, eksik olmayın e mi
Çokça umut iyi geliyor, gurbeti umut besliyor şimdi

Özlemek yorgunluktur, her akşamüstüme çöken
Say ki bir yanım sılada kaldı, acı bir gülümsemeye
Vakti kuşanıp kokluyorum çiçekleri
Yollar acı biriktiriyor, seferden döner gibi her sefer
Gençliğim kara bağırlı eski zaman takvimi
Uçmaya hazır telaşlı bir serinlik rüzgârla dağılan
Hasretteyim, bir yangın çoğalıyor durmadan,
Hasrettesin bu ne yaman ayrılıktır diyerek
Hasretteyiz daha da kararıyor her akşam gurbet içimde